

för broschyrer, kataloger etc.
som inte är håslagna

katalogfals
- en **AMBY**-produkt

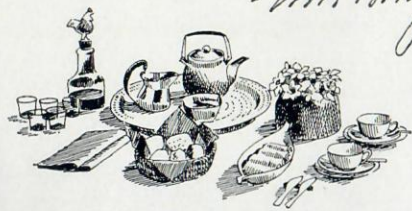

smak och fakta avgjorde!

En skribent som sysslar med konsumentfrågor finner det alltid tilltalande, när en produkt deklarerar väsentliga fakta om sig själv. Det gör Tre Ess Lyx redan på paketet, som bl.a. informerar om näringsvärde, vitamin- och kalorihalt och förvaringstemperatur. På paketet återfinns också fabrikantens datummärkning i lättfattlig kod, som innebär en värdefull fräschhetsgaranti.

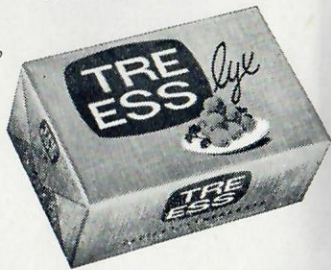
Den behagliga, friska smaken, den goda bryningsförmågan, de utmärkta bakningsresultaten — allt samverkar till att jag finner vegetabiliska Tre Ess Lyx väl fylla de funktioner jag kräver av ett bra matfett. Varför inte smaka själv!

Varje Tre Ess Lyx-paket är märkt med en kod, så att detaljisten lätt kan se när innehållet är tillverkat.

Detta står på paketet

Högsta näringsvärde — Kalorihalt: 7.700 kal/kg — Fett-halt: 82% — Endast vegetabiliskt fett — Vitaminer: Vitamin A 30.000 IE (Internationella Enheter) per kg — Vitamin D 1.500 IE per kg — Lika mycket vitaminer året om — Lämplig förvaringstemperatur: +6 till +10°C — Bästa bredbarhet vid +15 till +20°C.

— smaken som segrat

5:—
för en historia

LÖFTE

Förstaklassaren hade lärt sig Fader Vår i skolan. På eftermiddagen leker hon skola med sig själv och säger då:

— ...och förlåt oss våra skulder, vi ska snart betala dom.

Tjuvlyssnande mamma

GÄSTER

Mamma förhör Eva, 9 år, på några frågor som står i Evas kristendomsbok.

— När radion där hemma är på under gudstjänsttid (gudstjänstprogrammet) — vem gästar då hemmet?

Eva svarar snabbt:

— Farmor eller mormor.

Ulla

SPRAK

Den 13-årige sonen i huset till sin far efter att ha lyssnat till "Drop in" i TV:

— Du skulle ha hört vikken sångare. Världens mjukaste röst. Stenhårt alltså!

Beatles-föräldrar

HALA

I en skola i Säffle håller man på med geografi.

— Kan du Lisa räkna upp städerna i Värmland?

Lisa kunde allesammans men glömde sin egen stad.

— Men Lisa då, du glömde ju Säffle, som du själv bor i!

— Asch, Säffle — det säger mamma att då ä bara e lita lorthåla!

Kerstin

GAMMAL GOD

Lärarinnan i en småskola i Sjuhäradsbygden har berättat om hur Jakobs söner sålde sin broder Josef. Och så frågar hon barnen:

— Varför borde de stygga bröderna ångra sig?

— Jo, sa en liten blåögd sjuhäradsgosse, di töckte nog att di hadde sålt Josef för billit.

Lilla parisaren

STRAFFA

är ett otäckt ord, det har psykologen lärt oss. Men straffa gör vi och straffa bör vi alltemellanåt. Och med straff menar vi då icke aga, om vilken mycket redan skrivits. Vi menar straff i vidare bemärkelse. Om sådant är ännu ganska lite sagt, åtminstone av den halt som vi här har tillfälle att bjuda på. s. 9.

MOGNA

och bli vuxen ska ju vara något fint det, något att eftersträva. Men hur är det? Visar vi vuxna några tecken på att så skulle förhålla sig, några av de tecken som unga ängsligt spannar efter? Vad felas oss? s. 19.

SKÄMMAS

skulle vi som gör ett sånt väsen av ungdomens hårmode. Vårt ogillande av långhåret har tagit extremt löjliga former. Ord och inga visor på s. 22.

FÖRSTÅ

måste vi 1) att barnen upplever oss som ett hinder, 2) att vi inte får riva ner hindret. s. 25.

RITA

gubbar och kladda med färg är en så spontan lust hos barn att endast en teckningsundervisning à la den gamla goda skolan kan ta död på den. Hur gör den nya skolan? s. 29.

Skäms på oss!

Sagens konung har i sitt följe ynglingar med långt hår och pannugg. De kallas för pager och åtnjuter allmän aktning.

Har ni sett John Bauers tavla Vill Vallareman? Lille Vill Vallareman har ett böljande hårsvall och en luggardin, som skymmer ögonen. Det är en fantasieggande bild. Vad tycker ni om Vallaremannens hår?

Unge män av idag med pagefrisyr kallas mods och behandlas med förakt, översitteri och provocerande intolerans.

Vårt intresse för pojkarnas hår — och flickornas med för den delen — har tagit sig uttryck i ett intrång på den personliga integriteten, som inte är till gagn för de ungas fortsatta utveckling och framför allt inte deras inställning till den äldre generationen. Uttrycken för ogillandet av långhårigheten har tagit former, som ibland ter sig rent sadistiska, t. ex. när man skrattar åt den unge

man, som gråter strida tårar, när han tvingas låta lockarna falla för saxen.

Ställda mot väggen börjar långhårsmodets belackare att jamsa om hygien. Man hänvisar triumferande till, att en lus skulle funnits i huvudet på en långhårig. "Om de åtminstone kunde hålla håret rent." Men det är just, vad de gör. Undantagen är mycket, mycket få och bekräftar regeln, att de långa håren tvättas i det oändliga. Själv har jag aldrig sett så många rentvättade kalufsar på min läkarmottagning, som sedan dagens hårmode gått sitt segertåg. Det är risk, att håret slits och hårbotten skadas genom ungdomarnas alltför trägna hårtvätt.

Det är en perfid tillvitelse från de vuxna, när man påstår, att det långa håret inte hålls rent. Hårhygien tar för ungdomarna betydligt längre tid än förut — men det har ju inte vi ont av annat än i badrums-

kön. Och det är en annan historia. Men visst har det långa gosshåret nackdelar. Det är onekligen en smula besvärligt, när man möter en ung person i något ärende och inte på utseendet kan avgöra, om det är en herre eller dam, man talar med. Men denna lilla olägenhet motiveerar inte, att vi inte respekterar ungdomarnas önskan att se ut just så. Man har givit den intressanta aspekten på dagens hårmode bland gossar, att det kan vara en reaktion mot tidigare tuffhetsideal.

Ebbe Linde har i Dagens Nyheter av 24 sept. en spetsig liten artikel om modshåret. Han talar om "modets gubbdiktatur": Han menar, att därför att herrarna själva på 20—30-talet gick med kort, välborstat hår, så måste den nya generationen göra sammaledes. Som antites ger han en elegant exemplifiering av hårmodets växlingar. För bättre förståelse av ungdomens hårmode rekom-

menderar Linde en liten kurs i klädedräktens historia.

Det finns mycket allvarliga aspekter på de äldres attityder mot ungdomens konventioner. De unga är alltid intresserade av, vad vi gamla tycker om dem. De vill, att vi skall gilla dem, bli arga på dem — vad som helst bara inte likgiltiga. Hade vi låtit bli att provoceras av deras långa hår, tror jag, modet snabbare hade blivit passé. Vi har fixerat de unga i en kollektiv trotsattityd genom vårt ogillande, som tagit så extremt löjliga former. Vi har gjort en prestigeförlust. Den betyder mindre. Väsentligare är den angelägenhetsgradering i våra normer, som här kommit till synes. Vi har väsnats betydligt mer om ungdomens hårmode än om de verkliga problemen: De sjunkande åldrarna för kriminalitet och missbruk av allahanda gifter.

Skäms på oss.

som väsnas så om håret —

men glömmer viktigare ting